

<sida1> [Adressfältet på brevet:]

Rector Scolæ
Välärevördige och Höglärde
Magister
Herr Gunnar Backman
Frösön

<sida2>

Hernösand d. 12 December 1818.

Välärevördige och Höglärde Magister och Rector!

Utan tvifvel lærer Herr Rectorn hafwa undrat hvart jag tagit vägen, som skulle skaffa Lappska växter åt Herr R: och ännu hafwa inga Växter framkommit, och undra, hvarföre jag ej förut har förklarat mig, men ännu mera lærer Titulus undra öfver ett tomt bref utan några växter als och icke ens någon Lista och anvisning. Det är verkeligen underligt, och oväntat för Tit: och ganska obehagligt för mig, men är också lika vis[s]t något, som icke står uti min magt: viljan har jag haft, och hafver den ännu, men förmågan, att verkställa det, finner jag icke — Förrleden vår anträdde jag min föresatta resa landvägen, åkandes till Umeå och derifrån

<sida3>

afbröt jag vägen opp åt Lycksele och Sorsele och ändteligen till min födelse ort Piteå Lappmark. Här begynte jag med alfvara insamla och lägga in så mycket jag kunde finna deromkring, men var understundom rätt ofta plågad af Bulningar, så att jag ej hade tillfällen att komma till de längre bort liggande ställen.

I medlertid tänkte jag al[tid] på tillfällän [tillfällen] att komma till den Norska Fjellryggen, den mest fruktbarande Botaniska trä[d]gård; men min hälsa hindrade det när tillfälle gafs, jag måste quarblifwa hemma, och då jag ändteligen tillfrisknade, reste jag öfver till Luleå Lappmark och der kunde jag insamla fritt allt, som kunde finnas; men en stor Del af växter voro redan utblommade vid min ankomst; Redan var det tid, att vända om, och hade jag kunnat få hit hela min Samling, så hade jag nog kanhända äfwen kunnat meddela Tit: en Tionde deraf; men som jag ej sosom andra mera Medelstada [medelstadda?] menniskor, kunnat anträda resan när som helst och det Landvägen, utan måste passa på tillfälle att från

<sida4>

Luleå anträda resan Sjöledes med ett Fartyg, som ärnade sig till Stockholm, så kom jag icke derföre fram till Hernösand[.] Ja[,] jag kom icke engång fram till Stockholm. Sedan jag på en hel Månad kommit fram till Skellefteå, och som Läsetermin redan var inne, så kunde jag ei [ej] längre följa med Sjövägen utan måste begifva mig med Posten, men aldeles utan några saker, dem måste jag lemna om Bord, och väntade dem hela långa Hösten med Hernösands fartyg; men förgäfves. redan hafva alla framkommit; meningen har sett någon Luleå-Bo i Stockholm;

1818-12-12 L. L. Læstadius till Rector G. Backman

förmodeligen icke ännu framkomna, emedan det har varit beständig Sydlig vind hela Hösten. Jag har nu redan skrivit till CommerceRåd Casström; och gifvit honom anvisning på dem. icke des[s] mindre, får jag ärbjuda [erbjuda] Tit: äfven nästa sommaren min tjänst och att, som jag hoppas med mera framgång än förrleden.

Jag hoppas att Tit: ursäktar mig och öfverser min oförmögenhet. Jag får emedlertid hafva den äran att vara

Välärevörddige och Höglärde Herr Magistern och Rectors

ödmjukaste tjenare
L. L. Læstadius.

[[texter i brevets marginaler:](#)]

Som jag nästa vår tänker lemna Gymnasium, och viaticera i Lappmarken, så har jag hela 2^{ne} somrar och en vinter att vistas i Lappmarken och samla växter, emedan man kan ej i Lappmarken viaticera, andra tider, än om vintern.

Ehuru jag ei [ej] Sjelf kom att resa till Norska Fjellryggen, så sända likväl en någorlunda stor Bok opp till en Lapp, som äfven samlat växter åt min aflidne bror. Min far skrifver nu att väl den samma samlat och lagt in men han har ej ännu fått något tillfälle, att sända dem hit, om så vore, att den framkommer till mig, så skal[l] jag vis[s]t meddela åt Herr Rectorn deraf—

—
Original / Landsarkivet i Östersund /